i právně-historické topografické a genealogické látky, jejíž upotřebení je velmi usnadněno pečlivým rejstříkem na konci připojeným.

Přehlédneme-li celkem látku vytištěnou, musíme říci, že k dějinám soudu samého mnoho nového nepřinesla, nýbrž že jen nepatrně doplnila obraz, jak nám ho již svého času vylíčil Čelakovský sám. Z doby Ludvíkovy komorní soud trval v podstatě v týchž formách, tradicích i kompetencích, kterých nabyl za jeho slabého otce. Z dosavadního je však také patrno, že látka zachovaná je velmi kusá, a nikterak sama o sobě nestačí k úplnému objasnění vývoje našeho soudu, jaký ani v uvedené práci Čelakovského (Právník XXXIV) podán nebyl. Některé nově nalezené dodatky materiálu z doby jagellonské slibuje Friedrich uveřejniti časem.

Kapras.

Houdek V., Moravské vývody erbovní. V Brně 1917. Stran 72. Tři obrazové přílohy.

Práce Houdkova, vydaná již po smrti autorově, tvoří doplněk Sedláčkovy studie „Pýcha urozenosti a vývody u starých Čechův a Moravanův" (srov. Sborník v. pr. a st. XVI. 58—9). Autor její jest znám řadou pěkných drobnějších studií genealogických z Moravy, a této své zálibě zůstal věrným i v této práci. Sebral, roztřídil a posoudil zachované genealogické vývody moravské celkem 82 na počet. Ukazuje, že na Moravě není té rozmanitosti ve vývodech erbovních jako v Čechách. Největší část všech vývodů jest dvou a čtyř erbovních, poměrně málo je pěti, šesti a osmierbovních. Materiál je s neobyčejnou pílí snesen, tak že pochybuji, že co zůstalo nepovšimnuto, dobře posouzen a přesně roztříděn.

Kapras.

Klecanda Vladimír, Obnovení desk zemských po požáru r. 1541. Příspěvky k studiu desk zemských. Sv. I. Otisk ze zpráv zem. arch. král. čes. V. 1918. Stran 86.

Nemáme vlastně dosud skutečných dějin desk zemských, největšího našeho pramene starého práva i staré historie. Emler vydávaje své pozůstatky slíbil je připojiti ke konci své práce. Práci neukončil, a tak nedošlo ani k ohlášenému pojednání. Z Emlera není ani dosti jasný způsob obnovování shořelých desk. K těmto otázkám, k nimž Emler již nepřišel anebo ani přijíti nehodlal, obrací svou pozornost nyní Klecanda a to především k otázce obnovy desk po požáru. V krásně nahozené studii zpracoval tu velmi pečlivě rozsáhlý materiál sebraný ponejvíce z desk samých a doplněný i prameny jinými. Sleduje, jak desky shořely, jak stavové namáhali se o jich obnovu, jaké zásady si sestavili pro tuto obnovu, dále jak skutečně v různých formách a na základě různých dokladů obnova ta se dála. V druhé části spisu podává pak Klecanda přehled obnov dle obsahu vystihuje zvláštnosti jednotlivých druhů. Studie sama má patrně být, začátkem celé řady podobných prací autorových o různých otázkách diskse týkajících, na které po této první ukázce možno se těšiti. Jedinou věc bych vytkl. Autoru chybí přesný právnický názor a jasná terminologie právnická, především soukromoprávní. Na některých místech je patrno,